

mensenkinderen
voor mensen in nood

**Vier maanden voedsel
om de winter door te komen.
Winter 2024-2025**

VOEDSELPAKKETTENACTIE WINTER 2024-2025

Beste donateur,

In de winter 2024-2025 zijn aan arme behoeftige gezinnen in Albanië, Armenië en Moldavië gedurende de maanden december, januari, februari en maart 34.748 voedselpakketten (of winkelkaarten) verstrekt aan ruim 8.687 gezinnen.

U en talloze andere donateurs hebben ons in staat gesteld om het leven van deze mensen tijdens de zwaarste periode van het jaar te verzachten. Vooral de armste mensen in Albanië, Armenië en Moldavië worstelen met de almaar stijgende prijzen. Het maandelijkse voedselpakket was voor hen van grote betekenis. Namens hen wil ik u heel hartelijk danken dat u uw hart heeft laten spreken en deze actie heeft gesteund. In dit verslag delen we enkele verhalen en foto's zodat u een beeld krijgt hoe de actie is verlopen.

Ds. Egbert van Beesten

Moldavië

Moldavië is een van de armste landen van Europa. Veel mensen leven van extreem lage lonen of zijn afhankelijk van incidenteel werk. In geval van ziekte, invaliditeit of ongeval is er nauwelijks steun van de staat – de getroffen en hun families staan er vaak alleen voor.

Deze situatie treft vooral ouderen, alleenstaande ouders en grote gezinnen op het platteland. In deze uitdagende omgeving hebben we 1.150 gezinnen in nood kunnen ondersteunen met voedselpakketten.

Maar dit project gaat over meer dan alleen fysieke hulp. Elk voedselpakket is ook een teken van Gods liefde. De voorgangers en kerkleden die de pakketten bezorgen, maken van de gelegenheid gebruik om tijd door te brengen met de gezinnen, naar hen te luisteren en het evangelie te delen. Veel mensen herkennen hierdoor Gods zorg en tonen oprechte interesse in het christelijk geloof. Gesprekken, relaties en hoop beginnen te groeien - lang nadat het pakket is afgeleverd.

Om redenen van persoonlijke veiligheid zijn de namen gewijzigd.

Maria

"God is onze enige troost en troost gebleven. Hij alleen zorgt voor ons. Dank u uit de grond van ons hart", zei Maria toen ze een voedselpakket kreeg.

Maria is 87 en haar man is 85. Hoewel ze twee kinderen hebben grootgebracht, staan ze er momenteel alleen voor. De zoon werd onder onduidelijke omstandigheden vermoord en de dochter woont in Rusland en kan haar ouders sinds de oorlog in Oekraïne niet meer bezoeken.

Beide echtgenoten hebben slechts een klein pensioen, dus ze waren enorm dankbaar voor het pakket. Ze hebben allebei gezondheidsproblemen en op de dag dat ze het pakket ontvingen, was haar man net terug uit het ziekenhuis.

Ze wonen in de buurt van de plaatselijke kerk en gaan al enige tijd naar de zondagsdiensten. We zijn blij om te zien dat we door dit project meer met dit echtpaar hebben kunnen communiceren en hun interesse in God hebben kunnen wekken.

Leven vol tragedies

Het leven van Tanea en haar zus, Maria, wordt gekenmerkt door vele tragedies. Ten eerste heeft alcoholmisbruik hun vader gedood. Toen wilde hun moeder, die op een professionele vleesfabriek werkte, de vleesmolen wasen, maar vergat hem uit te zetten. Haar hand werd op tragische wijze in de machine gehakt. Kort na het ongeval stierf ze.

Hierna trouwde Tanea en ging het goed met haar man. Plots vond er weer een verwoesting plaats toen haar man, terwijl hij op een bouwplaats werkte, van grote hoogte viel en stierf. Helaas blijft Tanea op 31-jarige leeftijd weduwe met een driejarige dochter.

Haar jongere zus was vertrokken om in het buitenland te werken om geld te verdienen voor een huis waar ze konden wonen. Na een tijdje ontmoette Maria een man, werd zwanger en keerde terug naar huis om te bevallen van de baby, die nu een jaar oud is. Helaas communiceert de vader van het kind niet meer met Maria en helpt haar op geen enkele manier om dit kind op te voeden. Met het geld dat ze in het buitenland verdiende, besloot Maria het kleine, oude huis te kopen waar de zussen al vele jaren woonden. Ze kwamen tot een overeenkomst met de eigenaar van het huis, gaven hem het geld en toen ze het verkoop- en aankoopproces startten, bleek dat de eigenaar niet alle papieren op orde had en het huis niet kon verkopen. Helaas heeft de eigenaar het geld dat ze hebben gegeven al uitgegeven en heeft dit niet teruggegeven aan Maria.

Ze blijven in dit huis wonen dat slechts twee kamers heeft, maar in de winter blijven de zussen en hun twee kinderen in één kamer om te besparen op elektriciteit en verwarming. Omdat ze geen hout of houtskool kunnen kopen, gaan ze om de beurt de velden in om droge takken te verzamelen om warm te blijven. Hun enige bron van inkomsten zijn de kinderbijslag die ze van de overheid ontvangen.

Onnodig te zeggen dat ze deze voedselhulp met grote vreugde ontvingen. Maria vertelde dat zodra haar zontje ouder wordt, ze van plan is hem onder de hoede van haar zus te laten en in het buitenland te gaan werken om meer geld te verdienen om hun huis te repareren. Van deze gelegenheid gebruik makend, deelde de kerk met hen over Gods liefde. Ze luisterden met grote aandacht en nodigden de kerkliden uit om nog eens naar hen toe te komen.

mensenkinderen
voor mensen in nood

Armenië

Jhenya, een vrijwilligster, geeft een korte beschrijving van de voedselverstrekking voor kansarme gezinnen in de stad Gyumri (Armenië).

Mensen mochten zelf hun voedselpakket samenstellen

De liefdadigheidswerkzaamheden van Mensenkinderen in Gyumri zijn veelzijdig en divers. Mensenkinderen heeft altijd de helpende hand uitgestoken naar sociaal achtergestelde gezinnen en indien nodig passende oplossingen geboden voor de problemen van mensen in nood. Tijdens de winter van 2024-2025 hielp Mensenkinderen 250 gezinnen met voedsel. Het ging om heel diverse gezinnen: gezinnen met veel kinderen, gehandicapten, alleenstaanden, bejaarden enzovoorts. Gedurende drie dagen (2, 3 en 4 december) konden de mensen zelf winkelen. De mensen op de lijst waren uitgenodigd om naar de Glendale-winkel in het Mush-district van Gyumri te komen, waar ze voedsel- en hygiëneartikelen konden kiezen voor in totaal 13.000 Armeense Drammen (ca € 30). Sommige mensen kwamen met kinderen, soms vroegen ze of ze ook wat snoepjes mochten meenemen. Moeders met baby's kozen als eerste voor luiers.

Het personeel in de winkel benaderde iedereen heel vriendelijk en stuurde indien nodig de begunstigde naar de juiste plek in de winkel. Nadat ze de producten hadden gekozen, liepen ze een voor een naar de kassa, de kassier telde de producten, gaf een bon af, waarop ze hun voor- en achternaam schreven en ondertekenden.

Op de laatste dag zei de winkelmedewerker dat hij zeer verrast was en niet wist dat er zoveel mensen in Gyumri in slechte omstandigheden leefden. Na de uitdeling op de derde dag bezocht ik de huizen, waar ik meer te weten kwam over de levensgeschiedenis van de sociaal achtergestelde gezinnen.

De aandacht en de hulp die we bieden kunnen van een gewone dag een feestdag maken. Het is geweldig dat we in Gyumri 250 mensen hebben kunnen helpen en opvrolijken, zeker in een periode dat het elke dag kouder werd. Elke persoon die op de lijst staat heeft een eigen verhaal, en vaak is het ene nog erger dan het andere. Zo zijn er mensen die bedreigd worden uit hun huurhuis gezet te worden omdat ze de huur niet kunnen betalen. Met name vrouwen, waarvan de man naar Rusland vertrok en niet meer terugkeerde, leven in erbarmelijke omstandigheden, maar ook alleenstaanden, gehandicapten en bejaarden en gezinnen met veel kinderen.

Ineens stond Narek alleen voor de opvoeding van zijn zoontje

Narek Vardges Simonyan werd geboren op 7 maart 1987 in de nederzetting Akori. Hij studeerde aan de middelbare school van Akori en volgde een achtjarige opleiding. Daarna vertrok hij naar het buitenland om te werken in de Russische Federatie tot 2019. In 2020 trouwde hij met Anna Avetikyan, ze kregen één kind. Het zoontje Vardges Narek Simonyan werd geboren op 24 maart 2021 en gaat naar de kleuterschool van Akori.

Anna, de vrouw van Narek, liet haar zoontje een paar maanden geleden achter bij Narek en vertrok naar Vanadzor, waar ze inmiddels al opnieuw getrouwd is. Narek woont nu bij zijn moeder Araksya Simonyan, die een handicap heeft; ze is bedlegerig. Narek zorgt momenteel voor zijn bedlegerige moeder en aangezien hij geen verzorger kan vinden, kan hij geen baan nemen. Het enige wat hij kan, is zijn moeder voor een korte periode alleen laten om in het dorp wat klusjes te doen voor een klein bedrag.

Het belangrijkste inkomen van het gezin is de kinderbijslag van 25.500 drams en de invaliditeitsuitkering van zijn moeder van 38.000 drams. Narek kan niet volledig in de minimale behoeften voorzien en heeft grote schulden opgebouwd in omliggende winkels. Het betuigt zijn oprechte dank voor de hulp.

Albanië

In Albanië werkt Mensenkinderen samen met Prison Fellowship Albania. Deze christelijke organisatie biedt pastorale zorg en praktische hulp aan gevangenen en aan hun gezinnen. Wanneer een vader, moeder of broer of zus in de gevangenis zit, dan heeft dat grote gevolgen voor hun gezinnen. Die komen in een isolement terecht omdat ze door de omgeving gemeden worden. In veel gevallen was de gevangene ook nog eens kostwinner van het gezin, zodat het gezin direct met financiële problemen te maken krijgt.

Hulp aan (gezinnen van) gevangenen

Het doel van de voedselpakkettenactie voor gezinnen van gevangenen was om hen te ondersteunen en hulp te bieden in hun moeilijkste tijden. Het streven is om hen in contact te brengen met lokale kerken en hen te betrekken bij sociale activiteiten.

Achteraf kunnen we concluderen dat we er goede resultaten zijn geboekt:

- 492 van de armste gezinnen van gevangenen werden geholpen tijdens het winterproject.
- Elk gezin heeft gedurende de vier wintermaanden elke maand een voedselpakket ontvangen.
- Meer dan 75 lokale kerken zijn betrokken geweest bij huisbezoeken en het uitdelen van de voedselpakketten.
- Veel gezinnen zijn nu verbonden met de plaatselijke kerken; ze nemen deel aan hun activiteiten en Bijbelstudies.

Hier volgen enkele verhalen van gezinnen die voedselpakketten ontvangen. Ze wonen verspreid over heel Albanië

Familie Bershe

Dit is een familie die in een dorp op een berg woont op de weg van Klos naar Burrel. De weg naar hun huis is rotsachtig, hobbelig en vrij lang. We reden minstens 40 minuten met de auto van de hoofdweg naar hun huis. Donika is moeder van 7 kinderen en zwanger van de achtste. De oudste zit in de vierde klas. Ze houdt van lezen. Het zijn allemaal slimme en nieuwsgierige kinderen, erg vriendelijk, hartelijk en lief.

Hun leven wordt gekenmerkt door een onvoorstelbare armoede. Hun huis is erg oud en beschimmeld. Ze hebben geen bank of stoelen. Hun woonkamer heeft een houtkachel waar Donika op kookt, en een paar dekenen waar kinderen op kunnen zitten. Er is geen eettafel of plek om goed te kunnen zitten.

Hun enige inkomen is een koe die melk geeft dat ze verkopen. Dat is tenminste iets. De stinkende geur van vee uit het dorp is bijna ondraaglijk, maar dat is men gewend. De kinderen waren in ieder geval schoon.

Er is water in het dorp, maar niet de hele dag, slechts een paar uur in de ochtend, dus vullen ze grote rode vaten zodat ze water voor de hele dag hebben.

De plaatselijke kerk zorgde voor een aantal matrassen voor de kinderen om 's nachts op te slapen. Naast de voedselpakketten van het

winterproject, gaven we dit gezin ook hout, om warm te blijven tijdens de koude winter in de bergen.

Donika is enorm dankbaar. Ze dankt de Heer en de donateurs in Nederland voor de grote hulp die ze heeft ontvangen in deze

moeilijke tijd dat haar man in de gevangenis zit. Haar ogen waren vol met blij tranen. Donika kan niet lezen of schrijven, maar ze wil graag dat haar kinderen dat wel leren en het goed doen op school.

Dorina

Dorina is moeder van vier kinderen. Ze heeft in haar leven voor veel uitdagingen gestaan. Haar man zit nog steeds in het gevangenisziekenhuis; hij is geestelijk niet stabiel. Haar oudste zoon zit nog steeds in de gevangenis voor drugsmokkel en haar andere drie kinderen zijn minderjarig. Ze kan nauwelijks werken vanwege een rugoperatie die ze vorig jaar heeft ondergaan; ze heeft constant pijn.

Haar kinderen proberen haar te helpen door

blikjes en andere metalen

voorwerpen te verzamelen die ze verkopen; zo verdienen ze een beetje geld voor hun dagelijkse maaltijd.

Omdat Dorina vaak ziek is en weinig kan, helpt onze vrijwilliger Fitje haar af en toe met haar injecties en pillen die ze nodig heeft. De voedselpakketten vormden een welkome hulp voor Dorina en haar gezin. Fitje bracht hen ook nog hout, zodat het kleine kacheltje de kamer kon verwarmen en ze er ook iets op kon koken.

Bedankt voor
uw steun!

mensenkinderen
♥ voor mensen in nood

